

Varsinaiset uudistushakkuut jakaantuivat siemenpuuhakkauksen ja lohkoharsinnan kesken seuraavasti:

	Etelä-Suomi	Pohjois-Suomi
Lohkoharsintaa	11.6%	26.4%
Siemenpuuhakkausta		
-ilm.puhd.hakkuuta	42.7%	44.7%
-puhd-hakkuu toimit.:		
-ilman maanvalm.	33.2%	30.4%
-maa valmistettu	12.5%	
Yhteensä	3.0 milj.ha	1.0 milj.ha

Uudistushakkuiden osuus oli varsinaisissa valtion metsissä 8.6 %; virkatalojen metsissä 7.3%, yhteisöjen metsissä 6.6 %, kuntien metsissä 5.7 %, varsinaisissa yksityismetsissä 2.8 % ja seurakuntien metsissä 2.3 %. Selväpiirteisten avohakkuiden kaihtaminen näkyi myös niiden pienessä osuudessa: 2.8 %:sta 0.6 %:iin kaikista hakkuista omistajaryhmästä riippuen.

Tarkastellessaan Suomen metsien tilaa kuusi vuotta myöhemmin Heikinheimo antaa metsänhoidon lähtökohdista vieläkin lohduttomamman kuvan. "Näin onkin jouduttu siihen, että maamme metsänhoidollinen tila on huonompi kuin koskaan aikaisemmin" hän toteaa vuonna 1930.

Syinä epätyytyttävään tilanteeseen Heikinheimo mainitsee mm. seuraavat seikat:

-Yksityistilojen metsien kunto oli jo aikaisemmin